

Scolopendra oraniensis (Lucas, 1846)

Nom comú: *Escolopendra*

Classe: **Chilopoda**

Ordre: **Scolopendromorpha**

Família: **Scolopendridae**

BIOLOGIA DE LA CONSERVACIÓ

Les espècies de l'ordre Scolopendromorpha, en sortir de l'ou, ja compten amb el mateix nombre de potes i segments que els adults, al contrari que altres ordres de quilòpodes. En general l'ordre Scolopendromorpha té 21 segments pedífers.

L'escolopendra s'adapta molt bé al mitjà terrestre. En la majoria dels casos el seu hàbitat ideal són troncs caiguts, sota les pedres o en esquerdes en la terra o en els murs.

Són animals principalment nocturns, que prefereixen ambients xèrics i el seu règim d'alimentació és carnívor. Es nodreix de nimfes de paneroles, grills, aranyes, mosques, abelles, vespes, etc.

Mostren un dimorfisme sexual poc accentuat i la inseminació és indirecta. La posta es diposita en un petit grup normalment constituït per 15-30 ous que són protegits fins a la seva eclosió completa, que se sol produir al cap de 20-30 dies. El desenvolupament cap a adult té lloc després d'una dotzena de mudes i la seva esperança de vida, segons diverses fonts, és d'uns 6 a 7 anys.

Els exemplars adults d'*Scolopendra oraniensis* solen amidar entre els 40 i 60 mm, encara que s'ha observat algun exemplar que ha assolit els 68 mm.

Presenta un color del cos que varia entre verd clar o oliva, a castany clar. Les potes també tenen aquesta gamma de color.

Són animals extremadament àgils, que en sentir-se atacats tracten de fugir, però no dubten a defensar-se si es veuen atrapats.

Encara que no comporta perill per a l'home, la seva picada produeix un intens dolor local, però generalment els seus efectes són passatgers i sense més conseqüències.

Pot ser considerada com una espècie beneficiosa, ja que s'alimenta d'altres artròpodes.

El període màxim d'activitat s'ha observat entre la primavera i la tardor.

A l'illa de Mallorca és una espècie molt freqüent i han estat observats exemplars en altures que van des dels 1071 metres, en la zona de Tossals Verds (Escorca), fins a un metre sobre el nivell de la mar a s'Estalella (Llucmajor). El mapa de distribució és de cites publicades, però és molt probable que es trobi a moltes més localitats que les assenyalades.

A les Balears fou citada per primera vegada l'any 1924.

Autor text: Vadell, M. (Museu Balear de Ciències Naturals)

Corologia: **Mediterrània occidental**

Tendència: **Dades insuficients**

Nivell d'amenaça: **No amenaçat (segons l'autor)**

Categoria de protecció: **No catalogat**